

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Replica Ioan. Eckii Adversvs Scripta secunda Bucer
apostatæ super actis Ratisponæ**

Eck, Johannes

Ingolstadii, 1543

VD16 E 416

Bucer fingit crimina in Eckivm & sibi contradicit

urn:nbn:de:hbz:466:1-30106

Et ut mores hæreticorum finiam: si scriptis in arenam descendant, & à catholicis autoritate & ratione vrgentur, & aduersarium sustinere nō possunt, mox deserta causa ad conuitia sese recipiunt, & ad conuictorum aceruos, ad cauillos scurriles, & conficta crimina, ut stultos laicos suos ad cachinnos prouocent, & catholicos absterreant, ne deinceps contra eos scribant. At me non impedit risus Lutheristarum, quin oro deum ut à pseudomonachis seducti à deo illuminentur, ne comminatio Christi veniat super eos: Væ ^{Lucæ 9} vobis, qui ridetis nunc, quia lugebitis & flebitis. Nec fictis ac ementitis criminibus absterrebitis me ab incepto: quoniam satur sum mendacijs vestris, occallui ad calumnias vestras, & iam sæpe cum magno dedecore vestro deprehensi estis mendaces. Ita & iam regeram crimina Bucij in iugulum suum, quamuis confidam, excucullatum, apostatam, hæreticum, modo Zuinglianum, modo Lutheranum, nō posse grauare bonam famam meam apud synceros & integros viros.

Iniurijs
pugnant.

RESPONSIO AD CRIMINA

per Bucerum ficta.

Primo arguit me falsi testimonij dati contra librū colloquij. Respondeo mentitur, ut liquet in Apologia. Et Caiaphas noster perhibet testimonium veritati in suo conspurcato libro Germanico, vbi fatetur me ostendisse semper indignationem aduersus librum, & pupugisse eum. Illū quoq; sæpe impugnauerim absq; causa, adeo ut in quinto articulo liber relictus fuerit. Et tamen Bucer ita mendacijs suffocatus, mox versa pagina contrariū dicit, Eckium nunquam aliquo iudicio ostendisse in libro errorem esse vel defectum, nisi sicut per eum semper principaliter est correctū vel conclusum. Quomodo illa constant? semper impugnavit librum, semper ei indignatus, semper pupugit eum, & iam seipm expugnet, quia nullū in libro esse errorem vel defectū.

Fol. 130.
usq; ad fo.
135.
Fol. 218

Bucer sibi
contradixit.

M iij Simi

Fol. 229

Contradi-
ctio Buce-
ri.
Fol. 229

Similibus mendacijs se destruit sequenti folio. Ait enim me accep-
tasse & consensisse in librum in omnibus, vsq; ad articu-
lum de eucharistia, qui fuit 14. & tamē priores articulis,
& 9. de ecclesia fuerūt suspensi vsq; in finem, me fortiter re-
clamante. Similiter articulus 8. de pœnitentia fuit remissus
ad art. 15. Et primi quatuor articuli non fuerunt controuer-
si, quomodo ergo in oēs consensi? Et dum grauiores ince-
perunt articuli, nunq̃ adfui per infirmitatem. Nō pudet er-
go Bucerum mendaciū, quasi etiā post finem colloquij meo
nomine pmiserim articulos libri, tanq̃ bonos & rectos Im-
periali celsitudini offerri. Hoc Apologia indicat, q̃ bonos
& rectos asseruerim articulos libri. At qd me refero ad A-
pologiam: verte folium, & seipm̃ apertissime mendaciū da-
mnat Bucer. Sic enī habet: Eckius vt cōplaceret Cæsare
Maieſtati, passus est se induci, indubie contra propriā con-
scientiam & voluntatem, vt multa in colloquio transirent
velut concordata, vbi libet aliud vidisset. Exemplum dat
in articulo quinto, vbi cum ageretur de fide iustificante, q̃
etiā nos certificaret de salute, dixerim ad auscultātem: Ego
permitto, sed nihil est, nisi mera fantasia. Iaces Bucer, quō er-
go ad oēs articulos consensi, qui dissensi à quinto? Imo for-
titer restiti, vt in Apologia liquet & supra in hac Replica. Imo
omnes Lutherani non possunt vnq̃ mihi persuadere,
vt assentiar solam fidem iustificare. Sed obijcis, permisisti
fateor, dum vos tres sectarij acceptastis articulū, & mei colo-
legæ duo vobis subscriberent, & præsides maiorem nume-
rum attenderent. Et ego pro debito officio dictāte conscien-
tia, & obediētia Cæsaris ex scripturis & alijs certo osten-
derē articulū falsum, & nihil mihi responderet, quid amplia-
us facere debui? & frustra niti profecto, & reclamare nō est
cōsentire. Cōfidebā corā legato & ordinibus Imperij resan-
cire ea, q̃ catholica sunt & in colloquio obtinere nō potui.

AD II. CRIMEN.

Bucer

Bucer falso impingit mihi crimen ambitionis, qui me
 importune ingesserim Augustæ & Vuormaciæ. Mens-
 titur apostata, quoniam Augustæ ab omnibus Theologis
 (eram aut numero 16.) fui delectus vnanimiter, q̄ respon-
 sum pararem contra confessionem Saxonicā, & parui. Des-
 inde à diuo Imp. & ordinibus Imperij electus sum inter Se-
 ptemuiros ad colloquiū. Delecti enī erant duo Principes,
 duo Cancellarij, & tres Theologi. Postremo cum res ad
 Triumuiros venit, ordinatione gloriosissimi Cæsaris, duo
 Cancellarij & ego ex Theologis solus mansi. Mirū q̄ mihi
 non obicit Romā, sed nō me ingessi, sed vocatus per Breue
 apostolicū à Leone Papa felicitis record. Inter sedecim The-
 ologos fui vnus ex deputatis, in præsentia Papæ & oīm car-
 dinaliū. Et dū pontifex deliberaret cōcludere, post plures
 alias cōsultationes habitas cū magna maturitate, Marliani
 quatuor conuocauit, duos cardinales, duos Theologos, &
 ex his eram vnus. Sic Adrianus Papa per duo Breuia me es-
 uocauit ad urbē, cui præsenti obedientiā: & quatuor duntaxat
 cōmisit negocium fidei, e quorū numero erā vnus. Idē
 fecit Clemens Papa. De Vuormaciā recēs est factum, neq̄
 potest memoria excidisse, me vnanimiter fuisse delectū ex
 Theologis sex principum. In consilio etiā quinq̄ Electorū
 Imperij ego pro collocutore datus sum, vt in publico con-
 fessu colloqui testatus sum, tm̄ abest, vt me intruferim. Ad-
 do q̄ illustris dñs à Granuella Imperialis cōmissarij, & epis-
 copus Secouici, Orator regius, dixerunt mihi, aduersarios
 cupere, vt ego deligerer colloquutor. Vnde ergo Bucio
 hoc mendacium, quod me importune ingesserim? Et sei-
 psum mendaciū conuincit, dum in farragine Germanica
 lamentatur. Hic vir (loquitur de Eckio) constituatur su-
 per omni causa religionis, & Germanicæ nationis perpe-
 tua salus super eo statuatur, sicut Augustæ in manus ei-
 us tradebatur totum negocium religionis. Quod etsi non
 fit

ECKIUS SE NON INTRVSIT AVGVST. ROMAE
fit factum, sed negotium per totum senatum sacri Romani
Imperij fuerit conclusum, tamen expugnat mendacium Bu-
cij, quia Eckius se non intrusit.

AD TERTIVM CRIMEN.

Eckius nō
arrogans.

1. Cor. 4

Bucer lau-
dat Eckiū.
Fol. 227

1498.
1499.
1501.
1502.
1509.

1517.
1514.

Accusat me arrogantia, qui iudicem me doctiorem a-
lijs doctoribus papisticis. Ecce eum, qui corda scruta-
tur & renes. Mentitur autem Bucer, quantum ad me atti-
net. Ago gratias D.O.M. pro donis suis & beneficijs mihi
immerenti collatis. Scio quod Paulus dixit mihi: Quid ha-
bes quod non accepisti: & rogo suppliciter, vt det mihi bo-
num illorū vsum ad gloriam nominis sui, fidei & religio-
nis profectum, apostolicæ ecclesiæ honorem, & hæresum
extirpationem. Quantus sim in oculis aliorum non mihi
blandior, neq; tamen arbitror, vt tanti me faciant, quā tum
illis tribuit Bucer. Sic tamen me existiment Diuus Cæsar &
catholici principes, omnem operam, laborem, studium, &
quicquid præstare potero, omnia paratissima fore ad ho-
norem dei & obsequium fidei. Neq; negat Bucer dona illa
dei in me, sed agnoscit, magnum s. ingenium, quod multa
legerim, quod hætenus memoria retinuerim. Adjiciam &
ego vnum donum dei, quod ille præterijt, vt in domino
glorier, quia deus dedit mihi inuictum disputandi spiri-
tum aduersus hostes ecclesiæ. Non loquor de disputatio-
nibus scholasticis, Heidelbergæ, Tubingæ, Coloniz, & Fri-
burgi exercitatis, etiam contra Albertum Fontanum Mi-
noritam. Neq; magni facio, quod in conuentibus capitula-
ribus fratrum disputauim, missus à consilio Vniuersitatū. Mi-
noritarum Neuburgi ad Rhenum, præsidete Georgio Est-
lingen. Prouinciali Prædicatorum Landtschuti, responden-
tibus Hupero Austraco, Dietenbergio Rhenano, superato-
tendente Iacobo Holsstraten Colonien. Carmelitarum
Augustæ præsidete Stephano Brixien. & respondente
Zenelio